

„Minu laua peal seisab, luban Ma haigede majale,
„mis Tema mälestuseks ehitatakse.“

Seda haleliku wiimse seaduse lisandiku lugedes, tuletasime meele neid sõnu, mis üks kuulus aearaamatude kirjutaja ühe meie aeani seisnud wana Wene-
maa kuulsa walitseja wiimsest seadusest ütleb. „Ilma seda wiimist seadust“ ütleb Karamsin „ei oleks meie Monomahi täieliku lena hinge mite tunnud.“ Nõnda, nifamuti ka, wõiwad nüüd need, kes tähelepanes ja õiguse wahet tehes Keiser Nikolai tegusi kolmkümne aastases kiidutäies walitsus waatanud, ka need, kes seda lena pereliku elu (abielu ja lastekasvatamist) mis ka muu rahwale eesmärgiks oli, tundsid, — peale seda kui nemad meie kunstita, aga truui ja täieliku wiimse seaduse wäljatõmbust on lugenud, — Tema suure, kindla ja armastuse täie hinge kaunid omadusi paremine tundma, paremine kalliks pidama õpima.

Nii oli se siserewautus, mis sesinane Tema hinge isejutustamine — kuda meie seda nimetanud — meie peale oli teinud ja näitas meile, otsego kõlasid taewast maha Snnistegia sõnad:

„Õnsad on need puhtad südamed, sest nemad
„saawad Jumalat nägema.“ Matt. p. 5, w. 8.

Sel 24^{mal} Märtsil 1836.